

Historien om den snälla lilla bofinken i prydliga bilder och text här beskrifves och eder, j små den till julgåfva gifves..

1867

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

HISTORIEN

Anna Eleonora

Den snälle BOFINKEN.

Carlstad. G.P. son-Beijer i commission

prmt. 1.50

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Underv.

Barnb.

Underv. i Stille. Colcauc.
Kall. 8/7857 1980. P. 85 kr.

Historien om den snälla lilla

B o f i n k e n

i prydliga bilder och text här beskrifves

Och Eder, j små den till julgåfva gifves.

Snart Bofinkens död blef i skogen bekant,
Den ljud ifrån dalen till stupande brant;
När foglarna hörde det sorgliga mord
Från Öster och Vester, från Söder och Nord,
De kommo att reda den affidnes bår
Och fälla vid grafven mång' vänskapens tår.

Och upp de nu stämde vid Bofinkens lik
En underbart smältande, ljuvlig musik.
Ej någon den sången beskrifva förmår,
Men om Du i skogen en aftonstund går
Du sjelf kan få höra den ståtliga kör --
Men stilla och tyst Du förhålla Dig bör.

Carlstad.

G. P: son-Beijer i commission.

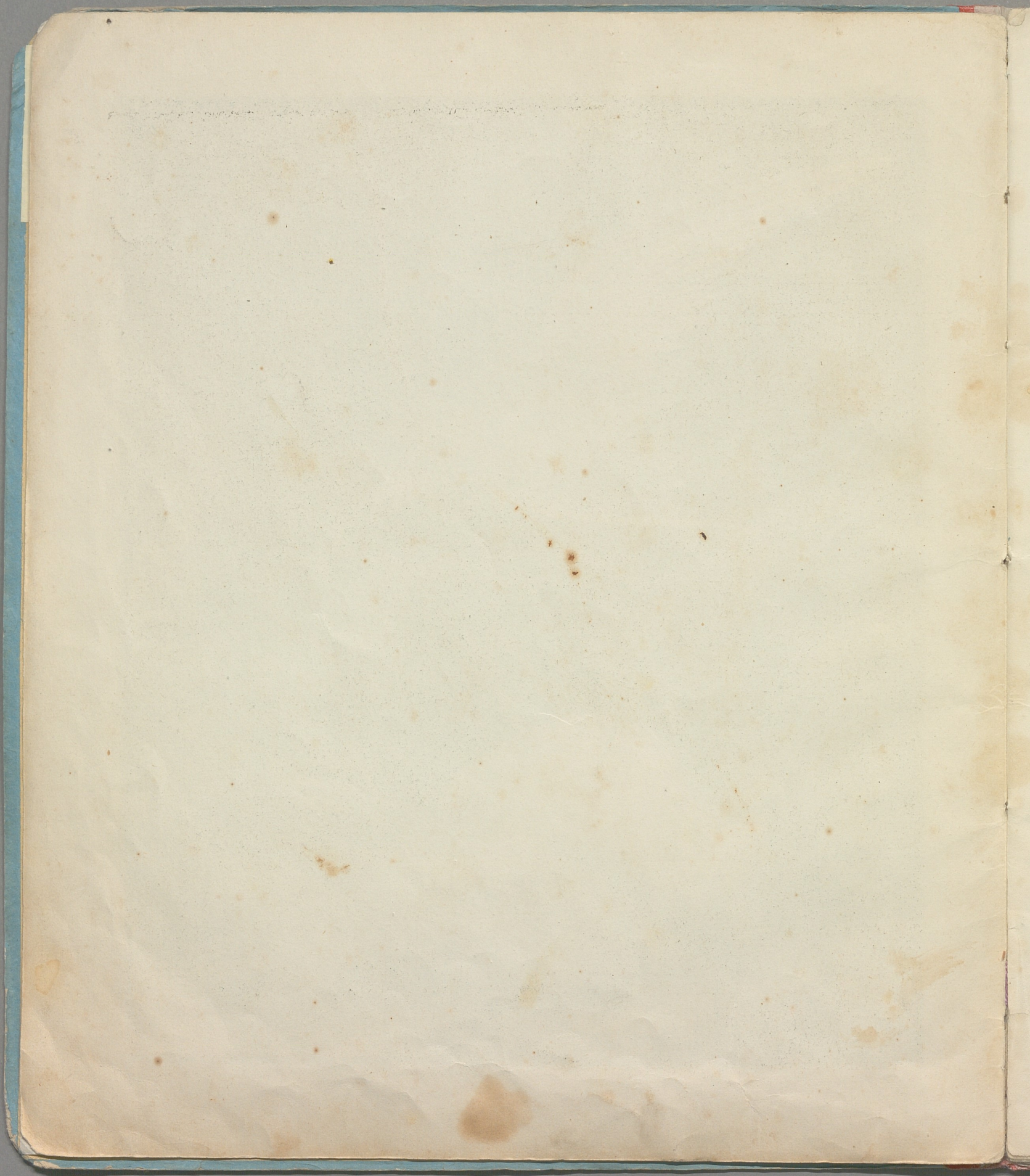
rmt. 1: 50.

I.

Med pilen i sitt unga bröst
För alltid med förstummad röst
Nu ligger liten Bofink död,
Der nyss hans sång så muntert ljud.
Hvem var det som sköt pilen af
Och honom banesåret gaf?
Jo Sparfven, som af afund full,
Här synes vid hans döda mull.
Finns ingen som har dådet sett
Och som kan säga hur det skett?
„Surr, surr! jo jag,“ hörs Flugans svar,
„På afstånd dertill vittne var.“

Es ist ein seltsames Ding
 Das man nicht sieht und doch
 Man hat es nicht in der Hand
 Es ist ein seltsames Ding
 Das man nicht sieht und doch
 Man hat es nicht in der Hand
 Es ist ein seltsames Ding
 Das man nicht sieht und doch
 Man hat es nicht in der Hand
 Es ist ein seltsames Ding
 Das man nicht sieht und doch
 Man hat es nicht in der Hand

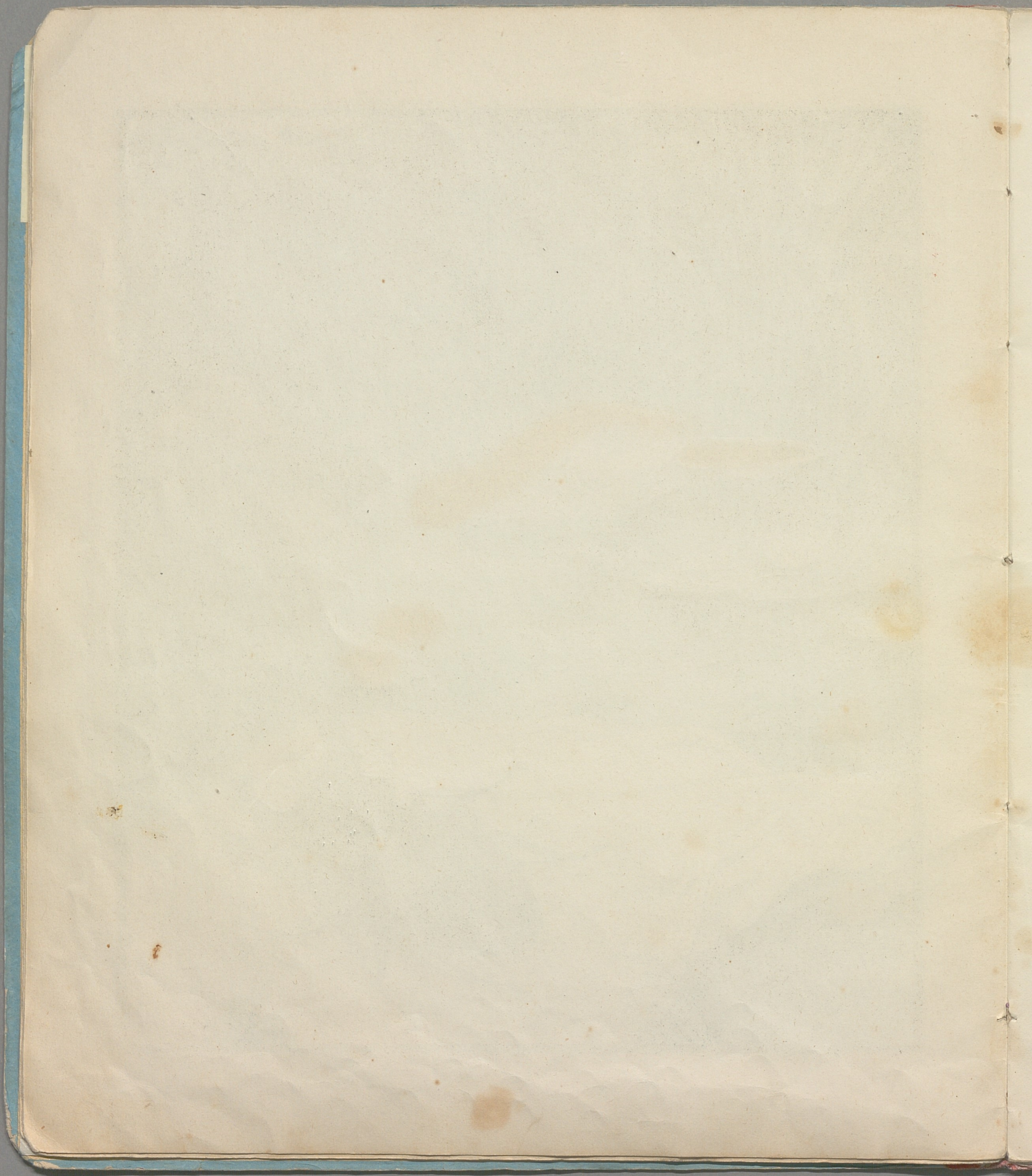
II.

En Fisk ur närbelägen flod,
Fort samlar upp den röda blod;
Han har en tallrik i sitt gap,
För fisken hvilket läckert kap!

Och Skalbaggen han får bestyr
Den hvita svepningen han syr,
Här invid flodens gröna strand
Han nålen för med öfvad hand.

III.

Illegible text line 1

Illegible text line 2

Illegible text line 3

Illegible text line 4

Illegible text line 5

Illegible text line 6

Illegible text line 7

Illegible text line 8

III.

Hvem gräfver lilla Finkens graf?

Jo Ugglan stretar som en slaf,

Hon spaden för förutan rast

Och reder griften så i hast.

J svartan skrud med kragen på

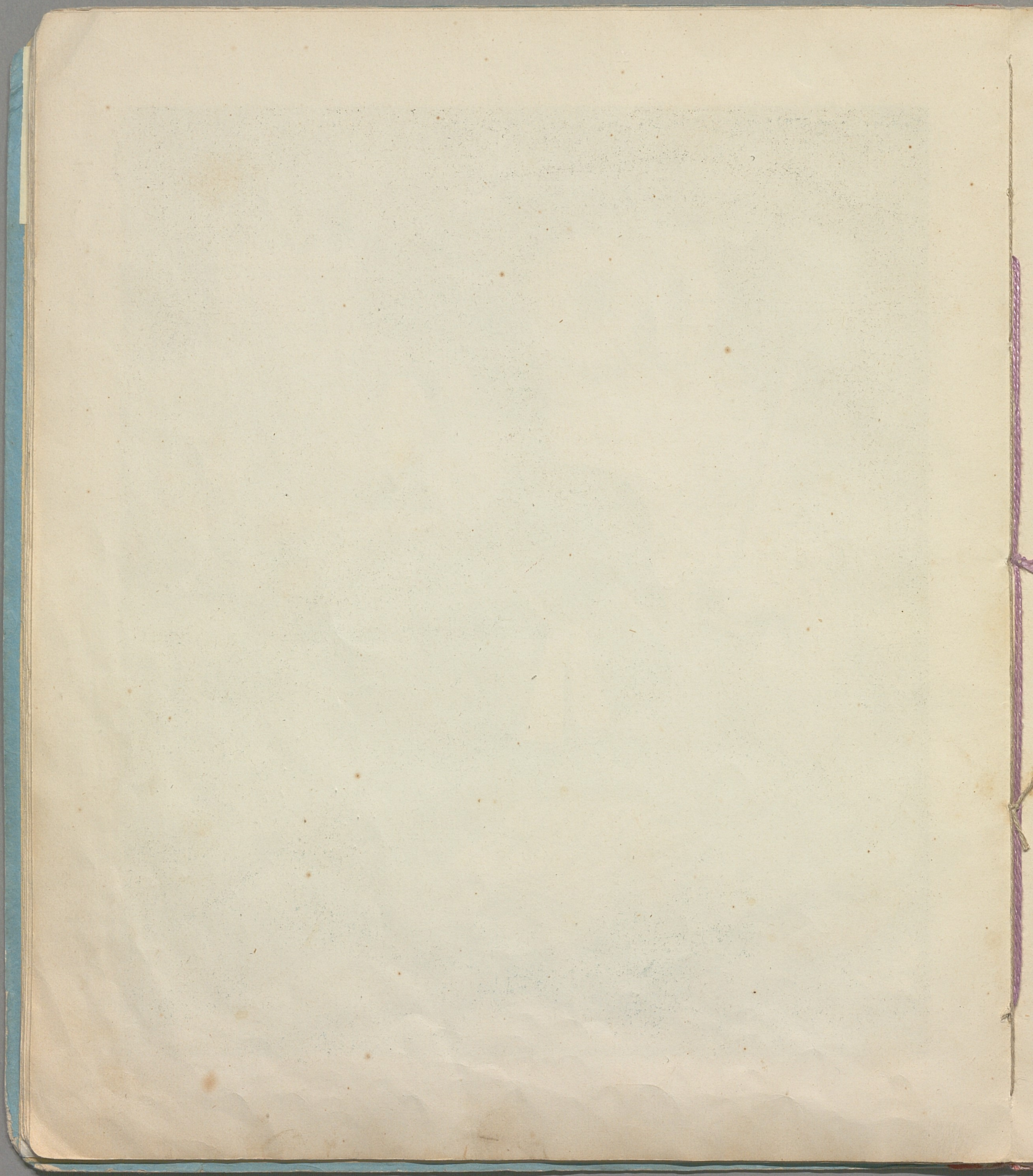
Ses Korpen fram till grafven gå,

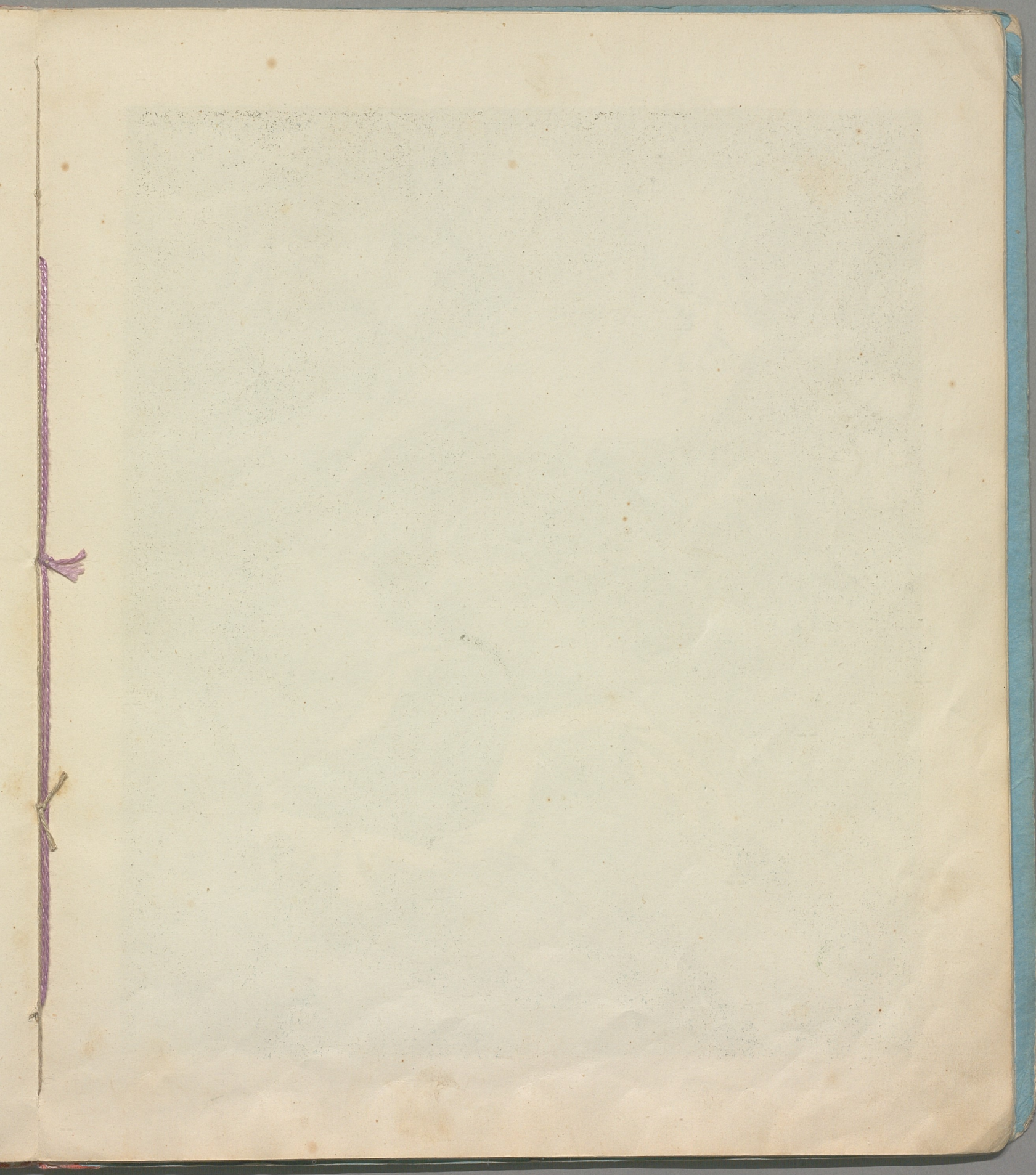
Han håller tal så det förslår

Ty han den konsten väl förslår.

IV.

Hvem stämmer sorgeqvädet opp?

Jo Lärkan högt i trädets topp;

Hon hemma är i poesin

Och diktar äfven melodin.

Säg hvem som kistan föra kan?

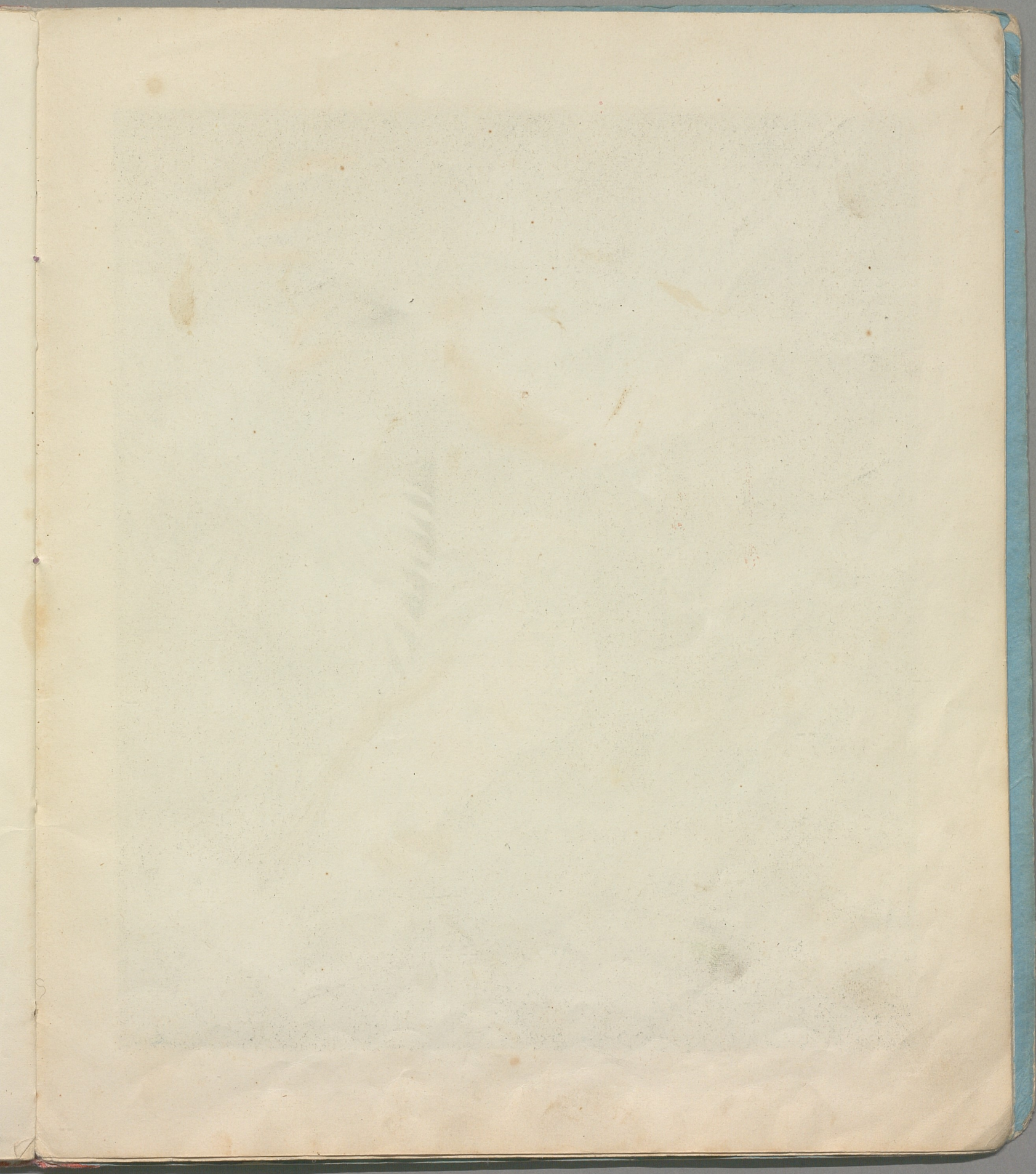
Det gör den starka Höken, han

Med snabba vingslag luften skär

Och kistan bort till griften bär.

Härn stämmer utrednings-opp
 Jo liden löst i nödets löpp
 Men hörens är i posten
 Och klar är i tordöns
 Sin himmel som är i den
 Det gör den starka löken, den
 Med andra vägar liden står
 Och kisan löst all gränser där

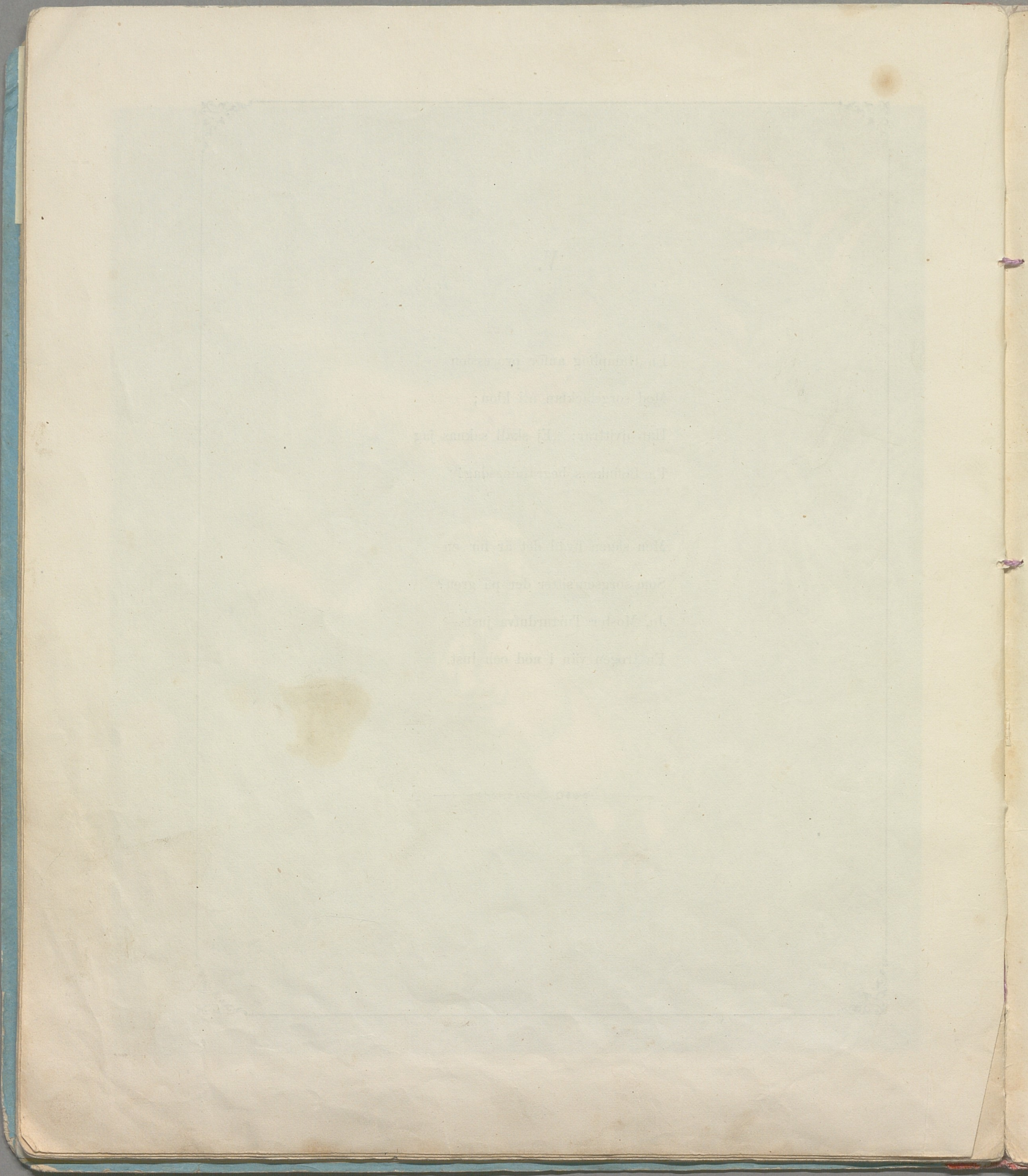

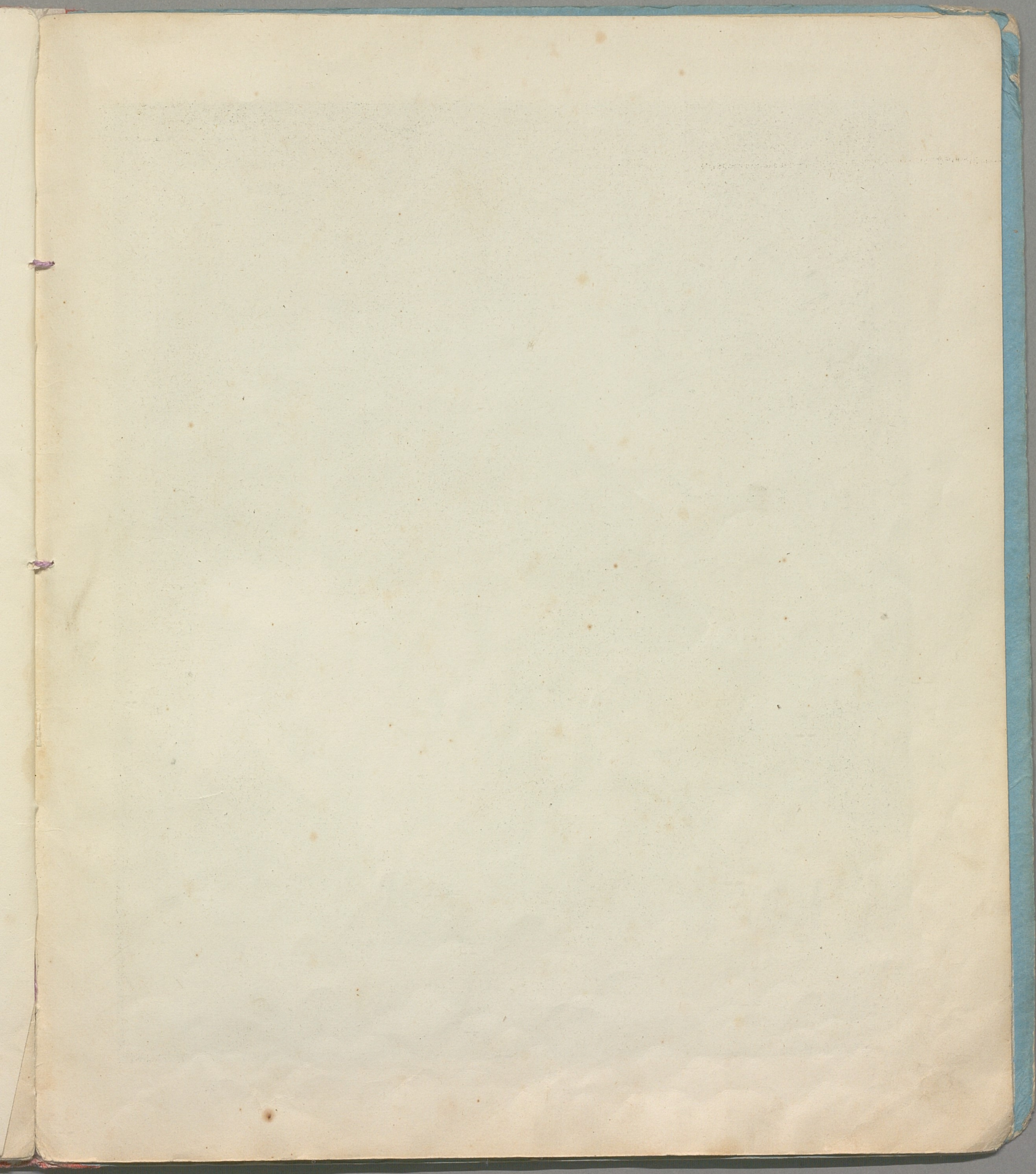
V.

En Hämpling anför procession
Med sorgfacklan uti klon;
Han qvittrar: „Ej skall saknas jag
På Bofinkens begrafningsdag!“

Men sägen hvad det är för en
Som sorgsen sitter der på gren?
Jo, Moster Turturdufva just —
En trogen vän i nöd och lust.

VI.

Se Näktergalen på sin qvist,
Han höres klaga längst och sist!
Hur smäktande är ej dess röst
Fast sorgen tynger litet bröst.

~~~~~

Ej ringer det i kyrkotorn,
Men klockljud saknas ej, sitt horn
Den starka Tjuren icke spar,
Han klockan fram och åter drar.

~~~~~

När fåglarna hörde signalen han gaf
De skyndade alla till Bofinkens graf,
En underbart smältande, ljuflig musik
De stämde nu upp för den mördades lik.
Att sången var ståtlig lätt tänka man kan
Ty näktergaln sjelf förde sångarne an!

KUNGL. BIBL.

1980-06-24

STOCKHOLM

1990
b716

KUNGL. BIBL.
1960-06-24
STOCKHOLM

www.books2ebooks.eu